

“मीठे बच्चे- तिमी मनसा-वाचा-कर्मणा एक्युरेट बन्नु छ, किनकि तिमी देवताहरू भन्दा पनि उच्च ब्राह्मण चोटी हो।”

प्रश्न:- सबैभन्दा गुप्त र महीन कुरा कुनचाहिँ हो जसलाई बच्चाहरूले पनि मुस्किलले नै बुझ्न सक्छन् ?

उत्तर:- शिवबाबा र ब्रह्माबाबाको भेद बुझ्नु- यो सबैभन्दा गुप्त र महीन कुरा छ । यसमा कतिपय बच्चाहरू अलमलिन्छन् । यसको रहस्य स्वयं शिवबाबा बताउनुहुन्छ- म सबेरै-सबेरै यस तनद्वारा तिमी बच्चाहरूलाई पढाउँछु, बाँकी यस्तो होइन- म सारा दिन यिनमा सवार हुन्छु ।

ओम् शान्ति । रूहानी बाबाले रूहानी बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ । बच्चाहरू को हुन् ? ब्राह्मण । यो कहिल्यै नभुल- हामी ब्राह्मण हौं, देवता बन्दैछौ । वर्णलाई पनि याद गर्नुपर्ने हुन्छ । यहाँ तिमी आपसमा ब्राह्मण नै ब्राह्मण हो । ब्राह्मणहरूलाई बेहदका बाबाले पढाउनुहुन्छ । यी ब्रह्माले पढाउँदैनन् । शिवबाबाले पढाउनुहुन्छ । ब्रह्माद्वारा ब्राह्मणहरूलाई नै पढाउनुहुन्छ । शूद्रबाट ब्राह्मण नबनेसम्म देवता बन्न सकिँदैन । वर्सा त शिवबाबाबाट मिल्छ । शिवबाबा त सबैका पिता हुनुहुन्छ । यी ब्रह्मालाई हजुरबुवा भनिन्छ । लौकिक पिता त सबैका हुन्छन् नै । तर पारलौकिक पितालाई भक्तिमार्गमा याद गर्छन् । अहिले तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ- यहाँ अलौकिक पिता हुनुहुन्छ, जसलाई कसैले जान्दैनन् । हुन त ब्रह्माको मन्दिर छ । यहाँ पनि प्रजापिता आदि देवको मन्दिर छ । उहाँलाई महावीर पनि भन्छन्, कसैले दिलवाला पनि भन्छन् । तर वास्तवमा दिल लिनेवाला हुनुहुन्छ शिवबाबा, नकि ब्रह्मा । सबै आत्माहरूलाई सदा सुखी बनाउने, खुशी दिने एक बाबा नै हुनुहुन्छ । यो पनि केवल तिमी बच्चाहरूलाई नै थाहा छ । दुनियाँमा त मनुष्यले केही पनि जानेका छैनन् । हामी ब्राह्मणहरूले नै शिवबाबासँग वर्सा लिइरहेका छौं । तिमीले पनि घरी-घरी बिर्सिन्छौ । याद छ धेरै सहज । योग शब्द संन्यासीहरूले राखेका हुन् । तिमीले त बाबालाई याद गर्छौं । योग त साधारण शब्द हो, यसलाई योग आश्रम पनि भनिँदैन । बच्चाहरू र बाबा बसेका छन् । बच्चाहरूको कर्तव्य हो- बेहदका बाबालाई याद गर्नु । हामी ब्राह्मण हौं, शिवबाबासँग वर्सा लिन्छौं, ब्रह्माद्वारा, त्यसैले शिवबाबा भन्नुहुन्छ- जति हुन सक्छ, याद गरिराख । चित्र पनि याद गर । याद त रहन्छ, हामी ब्राह्मण हौं, बाबाबाट वर्सा लिन्छौं । ब्राह्मणले कहिल्यै आफ्नो जातिलाई बिर्सिन्छन् र ? तिमी शूद्रको संगतमा आएर ब्राह्मणपना बिर्सिन्छौ । ब्राह्मण त देवताभन्दा पनि उच्च हुन्छन्, किनकि तिमी ब्राह्मण नलेजफुल हो । भगवान्लाई जानी-जाननहार भन्छन् नि । यसको अर्थ यो होइन- सबैको दिलमा के छ ? त्यो बसेर देख्नुहुन्छ । उहाँलाई सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान छ । उहाँ बीजरूप हुनुहुन्छ । बीजले वृक्षको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जान्नुहुन्छ । त्यसैले यस्ता बाबालाई धेरै-धेरै प्यारले याद गर्नुपर्छ । यिनको आत्माले पनि उहाँ बाबालाई याद गर्छ । उहाँ बाबा भन्नुहुन्छ- यिनले पनि मलाई याद गर्छन्, अनि यो पद पाउँछन् । तिमीले पनि याद गर्नु भन्ने पद पाउँछौ । पहिला तिमी विना शरीर (अशरीरी) आएका थियौ । फेरि अशरीरी भएर फर्केर जानु छ । अरू सबै देहका सम्बन्धीले तिमीलाई दुःख दिन्छन्, उनलाई किन याद गर्छौ ? अब तिमीलाई म मिलेको छु । मैले तिमीलाई नयाँ दुनियाँमा लैजान आएको छु । वहाँ कुनै दुःख छैन । त्यो हो दैवी सम्बन्ध । यहाँ पहिला दुःख हुन्छ- स्त्री र पुरुषको सम्बन्धमा, किनकि विकारी बन्छन् । तिमीलाई अब मैले त्यो दुनियाँको लायक बनाउँछु, जहाँ विकारको कुरै रहँदैन । यो कामलाई महाशत्रु

२०७३ मंसिर ३ शुक्रबार १८-११-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
भनेर गायन गरिएको छ, जसले आदि-मध्य-अन्त्य दुःख दिन्छ। क्रोधको लागि यस्तो भनिंदैन— यसले
आदि-मध्य-अन्त्य दुःख दिन्छ। कामलाई जित्नु छ, त्यसले नै आदि, मध्य, अन्त्य दुःख दिन्छ। पतित
बनाउँछ। पतित शब्द विकारका लागि भनिन्छ। यस दुश्मनमाथि विजय प्राप्त गर्नु छ। तिमीलाई
थाहा छ— हामी सत्ययुगका देवी-देवता बनिरहेका छौं। जबसम्म यो निश्चय हुँदैन, तबसम्म केही
पाउन सकिंदैन।

बाबाले सम्भाउनुहुन्छ— बच्चाहरूलाई मनसा-वाचा-कर्मणा एक्युरेट बन्नु छ। मेहनत छ। दुनियाँमा
यो कसैलाई पनि थाहा छैन— तिमीले विश्वलाई स्वर्ग बनाउँछौ। पछि गएर बुझ्नेछन्, चाहन्छन् पनि—
एक विश्व, एक राज्य, एक धर्म, एक भाषा होस्। तिमीले सम्भाउन सक्छौ— आजभन्दा ५ हजार वर्ष
पहिले एक राज्य, एक धर्म थियो, जसलाई स्वर्ग भनिन्छ। रामराज्य, रावण राज्यलाई पनि कसैले
जान्दैनन्। तिमीले पनि जान्दैनथ्यौ। अहिले तिमी स्वच्छ बुद्धि बनेका छौ, नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार।
बाबा बसेर तिमीलाई सम्भाउनुहुन्छ त्यसैले अवश्य बाबाको मतमा चल। बाबा भन्नुहुन्छ— पुरानो
दुनियाँमा रहेर पनि कमल फूल समान पवित्र बन। मलाई याद पनि गरिराख। बाबाले आत्माहरूलाई
सम्भाउनुहुन्छ। आत्माहरूलाई नै पढाउन आएको छु, यी कर्मेन्द्रियहरूद्वारा। यो त पुरानो फोहोरी
दुनियाँ, फोहोरी शरीर हो। तिमी ब्रह्मण पूजाको लायक छैनौ, गायन लायक छौ। पूजन लायक
देवताहरू हुन्छन्। तिमीले श्रीमतद्वारा विश्वलाई स्वर्ग बनाउँछौ। त्यसैले तिम्रो गायन हुन्छ, पूजा हुन
सक्दैन। गायन अवश्य तिमी ब्राह्मणहरूको हुन्छ, नकि देवताहरूको। बाबाले तिमीलाई नै शूद्रबाट
ब्राह्मण बनाउनुहुन्छ। देवताहरूको आत्मा र शरीर दुवै पवित्र हुन्छन्। अहिले तिम्रो आत्मा पवित्र
भइरहेको छ। शरीर पवित्र छैन। अहिले तिमीले ईश्वरको मतद्वारा विश्वलाई स्वर्ग बनाइरहेका छौ।
तिमी पनि स्वर्गको लायक बनिरहेका छौ। सतोप्रधान अवश्य बन्नु छ। केवल तिमी ब्राह्मण नै हो,
जसलाई बाबा बसेर पढाउनुहुन्छ। ब्राह्मणहरूको वृक्ष वृद्धि भइरहन्छ। ब्राह्मण जो पक्का बन्छन्,
उनीहरू नै गएर देवता बन्छन्। यो नयाँ वृक्ष हो, मायाको तुफान पनि लाग्छ। सत्ययुगमा कुनै तुफान
लाग्दैनन्। यहाँ मायाले बाबाको यादमा रहन दिंदैन। हामीले जान्दछौं— बाबाको यादद्वारा नै
तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बनेका हौं। सारा आधार यादमा छ। यहाँको प्राचीन योग पनि प्रसिद्ध छ
नि। बेलायतकाले चाहन्छन्— प्राचीन योग आएर कसैले सिकाइदेओस्।

योग दुई प्रकारका छन्— एक हो हठयोग, अर्को हो राजयोग। तिमी हो राजयोगी। त्यो त धेरै वर्षदेखि
चलिआएको छ। राजयोगको बारेमा तिमीलाई अहिले थाहा भएको छ। संन्यासीले के जानून्
राजयोगको बारेमा। बाबाले आएर बताउनु भएको छ— राजयोग मैले नै आएर सिकाउँछु। कृष्णले त
सिकाउन सक्दैनन्। यो यहाँको नै प्राचीन योग हो। केवल गीतामा मेरो सट्टा कृष्णको नाम
राखिदिएका छन्। कति फरक परेको छ। शिव जयन्ती हुन्छ त तिम्रो वैकुण्ठको पनि जयन्ती हुन्छ,
जसमा कृष्णको राज्य हुन्छ। तिमीलाई थाहा छ— शिवबाबाको जयन्ती हुन्छ भने गीताको पनि जयन्ती
हुन्छ, वैकुण्ठको पनि जयन्ती भइरहेको छ। तिमी पवित्र बन्छौ, कल्प पहिले जसरी स्थापना भइरहेको
छ त्यसैले शिवबाबाको जयन्ती सो स्वर्गको जयन्ती। बाबा नै आएर स्वर्गको स्थापना गर्नुहुन्छ। अहिले
बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर। याद नगर्नाले मायाले केही न केही विकर्म गराइदिन्छ। याद गरेनौ
भने लाग्छ थप्पड। यादमा रहनाले थप्पड खाइँदैन। यो पनि बक्सिड हो। तिमीले जान्दछौ— हाम्रो
दुस्मन कुनै मनुष्य होइन, रावण दुस्मन हो। विवाह गरेपछि कुमार-कुमारी पनि पतित बनेर एक

अर्काका दुस्मन बन्छन् । विवाहमा लाखौं रुपैया खर्च गर्छन् । बाबा भन्नुहुन्छ— शादी हो बर्बादी । अहिले पारलौकिक बाबाद्वारा आदेश निस्किएको छ— बच्चाहरू यो काम महाशत्रु हो, यसमाथि विजय प्राप्त गर, पवित्रताको प्रतिज्ञा गर । कोही पनि पतित नबनून् । जन्म-जन्मान्तर तिमी पतित बनेका छौ, यस विकारले । त्यसैले काम महाशत्रु भनिएको हो । बाबाले त धेरै राम्रोसँग सम्झाउनुहुन्छ— तिमीले ८४ जन्म कसरी लिन्छौ ? अब फर्केर जानु छ । तिमीलाई त धेरै शुद्ध अहंकार हुनु छ । हामी आत्माहरूले बाबाको मतमा चलेर विश्वलाई स्वर्ग बनाइरहेका छौ । हामीले नै फेरि स्वर्गमा राज्य गर्छौ । जति मेहनत गर्छौ, त्यस्तै पद पाउँछौ । चाहे राजा-रानी बन, चाहे प्रजा बन । राजा-रानी कसरी बन्छन् ? त्यो पनि देखिरहेका छौ । फलो फादरको गायन गरिएको छ । त्यो अहिलेको कुरा हो । लौकिक सम्बन्धको लागि भनिँदैन । उहाँ बाबाले मत दिनुहुन्छ— म एकलाई याद गर्‍यो भने विकर्म विनाश हुन्छ । तिमीले बुझेका छौ— हामी राम्रो मतमा चल्छौ, धेरैको सेवा गर्छौ । बच्चाहरू बाबाको पासमा आउँदा शिवबाबाले पनि रिफ्रेश गर्नुहुन्छ र यिनले पनि रिफ्रेश गर्छन् । यिनले पनि त सिक्छन् नि । शिवबाबा भन्नुहुन्छ— म आउँछु सबै । फेरि कोही भेट्न आयो भने, के यी ब्रह्माले सम्झाउँदैनन् ? के यस्तो भन्छन् र— बाबा हजुर आएर सम्झाउनुहोस्, मैले सम्झाउँदिनँ । यो बडो गुप्त महीन कुरा हो । मैले त सबैभन्दा राम्रो सम्झाउन सक्छु । तिमीले यस्तो किन सम्झन्छौ— शिवबाबाले मात्रै सम्झाउनुहुन्छ । यिनले सम्झाउँदैनन् होला । यो पनि जान्दछौ— कल्प पहिले यिनले सम्झाएका थिए, त्यसैले त यो पद पाएका हुन् । मम्माले पनि सम्झाउँथिन् । उनले पनि उच्च पद पाउँछिन् । उहाँ बाबालाई सूक्ष्मवतनमा देख्छन्, त्यसैले बच्चाहरूले अनुसरण गर्नु छ । समर्पण हुन्छन् नै गरीबहरू । धनी त समर्पण हुन सक्दैनन् । गरीबले नै भन्छन्— बाबा यो सबैथोक हजुरको हो । शिवबाबा त दाता हुनुहुन्छ, उहाँले कहिल्यै लिनुहुन्न । बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ— यो सबैथोक तिम्रो हो । आफ्नो लागि महल यहाँ वा वहाँ बनाउँदिनँ । तिमीलाई नै स्वर्गको मालिक बनाउँछु । अब यी ज्ञान रत्नले भोली भर्नु छ । मन्दिरमा गएर भन्छन्— भोली भरिदेऊ । तर कुन प्रकारको, के चीजको भोली भरिदिऊ ? अब भोली भर्ने त लक्ष्मी हुन् जसले पैसा दिन्छिन् । शिवको पासमा त जाँदैनन् । कृष्णका लागि भन्छन्— गीता सुनाए । तर कृष्णका लागि भन्दैनन्— भोली भरिदेऊ । शंकरको पासमा गएर भन्छन् । सम्झन्छन्— शिव र शंकर एक हुन् । शंकर त भोली खाली गर्नेवाला हुन् । हाम्रो भोली त कसैले खाली गर्न सक्दैन । विनाश त हुनु नै छ । गायन पनि गरिएको छ— रुद्र ज्ञान यज्ञद्वारा विनाश ज्वाला निक्कियो । तर यस्तो कहाँ कसैले सम्झन्छन् र ?

तिमी बच्चाहरू गृहस्थ व्यवहारमा पनि रहनु छ । धन्दा पनि गर्नु छ । बाबाले हरेकको नाडी हेरेर सल्लाह दिनुहुन्छ किनकि बाबा सम्झनुहुन्छ— मैले भुनूँ तर गर्न नसकून्, यस्तो सल्लाह नै किन दिऊँ ? नाडी हेरेर नै सल्लाह दिनुहुन्छ । यिनको पासमा त आउनपर्छ । उहाँले पूरा राय दिनुहुन्छ । सबैले सोध्नुपर्छ— बाबा यो हालतमा मैले के गर्नुपर्छ ? अब के गरूँ ? बाबाले स्वर्गमा त लैजानुहुन्छ । तिमीले जान्दछौ— हामी स्वर्गवासी त बन्नेवाला हौ । अहिले हामी नर्कवासी हौ । अहिले तिमी न नर्कमा छौ, न स्वर्गमा छौ । जो-जो ब्राह्मण बनेका छन्, उनीहरूको लंगर यो फोहोरी दुनियाँबाट उठिसकेको छ । तिमीले कलियुगी दुनियाँको किनारा अब छोडिसकेका छौ । कोही ब्राह्मण तीक्ष्ण गइरहेका छन्, कोही यादको यात्रामा कम । कसैले हात छोडिदिन्छन् अनि अत्तालिएर डुबेर मर्छन् अर्थात् फेरि कलियुगमा जान्छन् । तिमीलाई थाहा छ— खिवैयाले अहिले हामीलाई लगिरहनु भएको छ । ती यात्रा त अनेक प्रकारका छन् । तिम्रो यात्रा एक मात्र छ, यो बिलकुलै छुट्टै यात्रा हो । हो, तुफान आउँछन्

२०७३ मंसिर ३ शुक्रबार १८-११-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

जसले यादलाई तोडिदिन्छन्। यस यादको यात्रालाई राम्रोसँग पक्का गर, मेहनत गर। तिमी कर्मयोगी हौ। जति हुन सक्छ हातले काम गर्दै, मन बाबालाई दिनु छ। आधा कल्पदेखि तिमी आशिक बनेर माशूकलाई याद गर्दै आएका छौ। बाबा हामीलाई यहाँ धेरै दुःख छ, अब हामीलाई सुखधामको मालिक बनाउनुहोस्। यादको यात्रामा रह्यौ भने तिम्रो पाप खतम हुन्छ। तिमीले नै स्वर्गको वर्सा पाएका थियौ, अहिले गुमाएका छौ। दुनियाँ स्वर्ग थियो त्यसैले भन्छन्— प्राचीन भारत। भारतलाई धेरै मान दिन्छन्, सबैभन्दा महान् पनि छ, सबैभन्दा पुरानो पनि छ। यो त तिमीले जान्दछौ— विनाश सामुन्ने खडा छ। जसले राम्रोसँग बुझ्दछ, उनीहरू भित्र धेरै खुशी रहन्छ। प्रदर्शनीमा कति आउँछन्। अहमदाबादमा हेर कति साधु-सन्त आदि हर प्रकारका आए। भन्छन्— तिमीले त सत्य भन्छौ। तर हामीले बाबाबाट वर्सा लिनु छ, यो कहाँ बुद्धिमा बस्छ र? यहाँबाट बाहिर निस्के अनि खलास। अहिले तिमीले जान्दछौ— बाबाले हामीलाई स्वर्गमा लैजानुहुन्छ। वहाँ न गर्भ जेल छ, न त्यो जेल हुन्छ। फेरि कहिल्यै जेलको मुख हेर्नु पर्दैन। दुवै जेल रहँदैनन्। यहाँ यो सबै हो मायाको पम्प। आजकल हरेक कुरा चाँडो हुन्छ। मृत्यु पनि चाँडो भइरहन्छ। सत्ययुगमा यस्तो कुनै उपद्रव हुँदै-हुँदैन। यहाँ मृत्यु पनि चाँडो, अनि दुःख पनि धेरै हुन्छ। सबै खलास हुन्छ। सारा धर्ती नयाँ हुन्छ। सत्ययुगमा देवी-देवताहरूको राजधानी थियो, त्यो अवश्य फेरि हुन्छ। पछि गएर हेर्नु, के हुन्छ? धेरै भयंकर दृश्य छ। तिमी बच्चाहरूले साक्षात्कार गरेका छौ। बच्चाहरूको लागि मुख्य हो यादको यात्रा। यो हो चढ्ती कलाको यात्रा। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) सदा यही स्मृतिमा रहनु छ— हामी ब्राह्मण हौं। हामी ब्राह्मणलाई नै भगवान्ले पठाउनुहुन्छ। हामी अब ब्राह्मण सो देवता बनिरहेका छौं।
- २) ज्ञान रत्नले आफ्नो भोग्ने भरेर दान गर्नु छ। यस कलियुगी पतित दुनियाँको किनारा छोड्दिनु छ। मायाको तुफानसँग डराउनु छैन।

वरदानः— शक्तिशाली दर्पणद्वारा सबैलाई स्वयंको साक्षात्कार गराउने साक्षात्कारमूर्त भव

जसरी दर्पणको अगाडि जो गए पनि उसलाई स्वयंको स्पष्ट साक्षात्कार हुन्छ। यदि दर्पण शक्तिशाली छैन भने वास्तविक रूपको बदला अर्को रूप देखिन्छ। हुन्छौ पातलो देखिन्छ मोटो। त्यसैले तिमी यस्तो शक्तिशाली दर्पण बन, ताकि सबैलाई स्वयंको साक्षात्कार गराऊ अर्थात् तिम्रो सामुन्ने आउनासाथ देहलाई भुलेर आफ्नो देही रूपमा स्थित होऊन्— वास्तविक सेवा यो हो, यसैबाट जय-जयकार हुनेछ।

स्लोगनः— शिक्षालाई स्वरूपमा ल्याउने आत्मा नै ज्ञानस्वरूप, प्रेम स्वरूप आत्मा हो।